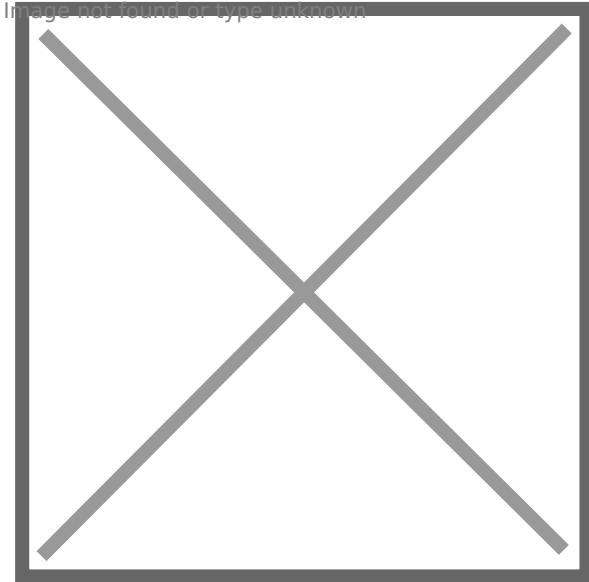

3 Νοεμβρίου 2011

Ἡ ὑπερηφάνεια αἰτία τῆς ἀπουσίας χαρᾶς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Schmemmann Alexander (Protopresbyter (1921-1983))

Πέμπτη, 28 Απριλίου, 1977

Σε σχέση με την κρίση που υπάρχει στην προσέλευση φοιτητών, σκεφτόμουν: γιατί οι άνθρωποι τόσο συχνά απλώς καταστρέφουν τη ζωή τους, βλάπτουν τον εαυτό τους, σαν να διακατέχονται από κάποια amor fati.

Θα υπέθετε κανείς πως ένας απλός εγωισμός και το ένστικτό της αυτοσυντήρησης θα τους προφύλασσαν , αλλά όχι, ούτε αυτό το ένστικτο δεν τους σταματά. Μπορείς να διακρίνεις καθαρά ένα είδος τρέλας, ένα πραγματικό πάθος για καταστροφή. Αυτό το πάθος είναι το «Εγώ», δηλ. η υπερηφάνεια.

Η υπερηφάνεια μεταμόρφωσε τον «άγγελο φωτός» σε Διάβολο, και τώρα μόνον η υπερηφάνεια έχει τη δύναμη να καταστρέφει τους ανθρώπους. Συνεπώς, το καθετί που συνδέεται, κατά τον ένα η τον άλλο τρόπο, με την υπερηφάνεια, ακόμη και σε μικροσκοπικές δόσεις, συνδέεται με τον Διάβολο και με το διαβολικό.

[\(περισσότερα...\)](#)